

KYRKJEHELING

KYRKJELYDSBLAD FOR ØSTERØY

NR. 5 • NOVEMBER 2020 • 45. ÅRGANG

Endeleg konfirmert!

KONFIRMANTAR I HAMRE KYRKJE: Framom (frå venstre): Mathilde Vedå, prost Øystein Skauge og Ronja Madeleine Tveiten Ulriksen. Rad 2 (frå venstre): Marte Johanne Dale Krosnes, Vilde Linea Kvamme og Sanne Helene Eggen-Tjøflot. Bakerst (frå venstre): Emma Lovise Kvamme, Leander Raknes, Nicolai Thunestveit Johannesen, Marius Halland Nilsen, Erik Cortes Mjelstad, Vegard Brakvatne Wie og Ylva Øksnes. (Foto: Rune Solberg). Sjå også side 18-19.

Med livet på vent

Side 5

25 år sidan gamlekyrkja i

Åsane gjenoppstod Side 6-7

Nøgd med bildeling

Side 12-13

KYRKJENE PÅ OSTERØY: TILSETTE / RÅD OG UTVAL

Kyrkjekontoret, Lonevåg Senter, Lonevågen 5:
Åpen alle dager; mandag til fredag,
kl. 8.30-14.30.

Tlf. 56 19 22 80
Epost: kyrkje@osteroy.kommune.no
Heimeside: www.osteroy.kyrkja.no

Tilsette:

Kyrkjevevjerje Edvin Bratli,
tlf. 56 19 22 80 / mobil 980 67 960

Sokneprest Stein Hugo Fykse, 56 19 22 87 /
mobil 909 60 154

Sokneprest Jørgen Grimelid,
mob. tlf. 976 29 020

Kantor Ivar Mæland,
mobil 48182533

Konfirmantlærer Hilde Helen Trovåg,
mobil 92408674

Sekretær Miriam Kalland, tlf. 56 19 22 86

Organist Trent L. Bruner
tlf. 56 19 22 84 / mobil 938 89 950

Trusmedarbeidar Helga A. Mjelstad
tlf. 56 19 22 85 / mobil 480 95 658

KYRKJEHELING

Kyrkjelydsblad for Bruvik, Gjerstad, Hamre,
Haus og Hosanger sokn.

Redaksjon for dette nummeret har vore
soknerådsleiarane. Ansvarleg/kontakt for
kyrkjehelsing denne utgåva:
Åge Clausen. aacl@online.no

Stoff til neste nummer vert å sende til
aacl@online.no

Kyrkjehelsing nr. 1 2021 kjem ut torsdag
28. januar. Frist for levering av lokalstoff er
fredag 8. januar.

Layout og trykk: Molvik Grafisk

Er du ein Osterøy-ven?

«Osterøy-ven» eit prosjekt der deltakarane inngår ein gjensidig, kortsiktig avtale om å møtast eit viss tal gonger i løpet av tre månader. Dersom det skulle vise seg at partane ikkje trivst saman, tar ein kontakt med ein av dei ansvarlege. Det er mogleg å bli løyst frå avtalen.

TEKST: TRUDE TOMREN/ÅGE CLAUSEN

Dette prosjektet passar for deg som ynskjer å bu i eit godt og trygt lokalsamfunn der alle kan kjenne at dei høyrer til og er godt integrerte. I dette arbeidet treng vi ostringar av alle slag: er du høg eller lav, har du norsk bakgrunn, eller framandspråkleg bakgrunn? Då har du akkurat det som trengs.

Kor mange gonger ein skal møtast, korleis eller kor ofte er opp til deltakarane, men vi ynskjer at det skal vere eit minimum på ein gong annakvar veke. Språkkafeen på biblioteket i Lonevåg kan vere ein god møtestad i starten, der ein òg kan få råd og tips dersom ein er usikker på korleis ein skal kome i gang.

Osterøy-vener kan møtast ein-til-ein, familiar-til-familiar, eller som gruppe i eit lag eller ein organisasjon; då gjer vi avtale med ein kontaktperson i laget eller organisasjonen.

Partane kan avtale alle møta frå starten av, eller frå gong til gong. Ein gong kvart semester vil det vere fellessamlingar, og det vil vere individuell rådgjeving der det er behov for dette. Alle skal få informasjon om korleis ein kan gjennomføre møta før oppstart. Avtalen skal vere gjensidig og utan økonomiske forpliktingar.

Osterøy-ven er eit «vinn-vinn» prosjekt som gir alle deltakarane høve til å lære noko nytt om kultur, språk, likskap og skilnad. Personlege møter er viktig for lokalsamfunnet, og vi veit at alle tener på gode nettverk.

Diakonitenesta i Osterøykyrkja og Osterøy integrerings- og læringssenter skal gjera jobben som koordinatorar og kople einskildpersonar eller grupper saman basert på mellom anna interesser, språkkunnskap og personlege eigenskapar. Vi håpar dette er noko for deg – kontakt Trude Tomren på integrerings- og læringssenteret viss du har spørsmål (tlf. 56192753 eller mobil 40806932) eller ta kontakt med diakon Åge Clausen på mobil 95801945 eller epost aacl@online.no.

Julekonsertane på Osterøy

Velkomen til julekonsert! Dette året blir ikkje som andre år når det kjem til julekonsertane. På grunn av korona-pandemien kan vi berre tilby eit fåtal konsertar. På heimesida vår (osteroy.kyrkja.no) finn du informasjon som er viktig, sidan smittesituasjonen endrar seg frå veke til veke.

- Haus kyrkje torsdag 10. desember kl. 19.00: Haus musikklag inviterer til tradisjonell julekonsert. Dirigent Jon-Vegar Sole Sundal. Gjestemusikar Dag Sveinung Åsheim og Ole Johannes Mjøs (song). Kollekt til Velferdssenteet hos Frelsesarmeen. Arr. Haus musikklag og Haus sokneråd.
- Haus kyrkje fredag 11. desember kl. 20.00: Osterøykoret inviterer til julekonsert. Dirigent Jon Flydal Blichfeldt. Billettsalg.

- Bruvik kyrkje laurdag 12. desember kl. 17.00: Haus musikklag inviterer til julekonsert med andakt ved sokneprest Stein Hugo Fykse. Arr. Haus musikklag og Bruvik sokneråd.
- Haus kyrkje laurdag 12. desember kl. 17.00: Osterøykoret inviterer til julekonsert. Dirigent Jon Flydal Blichfeldt. Billettsalg.
- Haus kyrkje laurdag 12. desember kl. 19.00: Osterøykoret inviterer til julekonsert. Dirigent Jon Flydal Blichfeldt. Billettsalg.
- Gjerstad kyrkje fredag 18. desember kl. 20.00: Osterøy janitsjar inviterer til julekonsert. Dirigent Frederick Schjelderup. Kollekt går til Kirkens bymisjon i Bergen. Arr. i samarbeid med Gjerstad sokneråd.

Julens dypeste mening

Vi nærmer oss kirkens store høytid. Julaften markerer Jesus fødsel. Dagen da Jesus innleder sin nye jordiske tilværelse i et matfat for kyr og sauer i en stall.

TEKST: JØRGEN GRIMELID

Vår julefeiring er helt annerledes enn en kald stall. Vi får gaver og gleder oss. Vi tar i bruk gavene og lærer oss å eie dem.

Mens julekvelden går over til natt blir det tid for høytid, undrende stillhet og jubel over mysteriet som ingen helt kan fatte. Juledag kommer Johannes-prologen oss i møte med ordene: «I begynnelsen var Ordet. Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud» (Joh 1:1). Vi fortelles at Gud ble menneske, for oss mennesker og til vår frelse.

Med disse ordene føres vi til skapelsen og videre inn i

evigheten. Vi fortelles at Jesus Kristus er Messias, Guds Sønn og Ordet. Ja, han er Herren og han er Gud; vi møter Guds Sønn, som er ett med Faderen og Den Hellige Ånd. Den treenige Gud trer frem for oss som Skaperen, Sønnen og Ånden.

Ved Jesus sin fødsel kom Gud selv til verden. Gjennom Jesus inviterer Gud oss inn til fellesskap med seg, slik at vi kan komme til ham. Frelsen blir gitt oss ved at vi tar imot og tror på Kristus. Dette er julens dypeste mening. Den levende og seende Gud ser oss og elsker oss.

Glimt frå trusoppløringa

Heilt førsteklasses

Laurdag 22.august var det samling for førsteklassingar i Hamre og Gjerstad kyrkje. Dei nye skulebarna tente lys for skulestart og deltok i aktivitetar i kyrkja. Dei fekk si eiga 6-årsbok på samlinga. Me ønskjer alle førsteklassingane lykke til på skulen!

Trill & Trall

To laurdagar i september var 2-åringar samla til sauesamling i kyrkja. Ei gruppe møtte i Hosanger og ei i Haus kyrkje. Det er alltid like spennande å møte desse kreative små menneska. Dei forstår så utruleg mykje, uansett om dei snakkar sjølv eller ikkje. Forteljinga om Den bortkomne sauven blei dramatisert og alle barna hjalp til med å leita etter lammet Krølle. Etter drama og song fekk alle ein velfortent matpause med risengrynsgraut. Takk til barn og foreldre som gjorde dette til så kjekke samlingar! Takk også til gode hjelparar, som laga graut og kraup rundt i kyrkja med sauekostyme!

Fredagskveld for ungdomar

Siste fredag i månaden kan ungdomar over konfirmasjonsalder møtast til spel, mat og andakt i Kyrkjesenteret i Lonevåg sentrum. Sosialt samvær er høgt prioritert. Ungdomane likar godt å spela brettspel og kortspel saman. Dei neste datoane er: 27. november, 29. januar, 26. februar og 26. mars. Alle samlingar kl. 18.30-21.30.

4-årsbok

I løpet av september og oktober har mange 4-årsbøker blitt delt ut i kyrkjene våre. No har alle kyrkjene hatt besøk av ivrige og livlige 4-åringar. Både på laurdagssamlingar og familiegudstenester har me sett desse glade barna, som stolte tar imot 4-årsboka si. Dersom nokon har gått glipp av boka, kan dei ta kontakt med kyrkjekontoret. Dette ordnar Helga.

Lys Vaken

I år er dessverre Lys Vaken for 5. klasse avlyst av smittevern-omsyn.

Babysong (0-1 år) og småbarnsong (3-5 år)

Både babysong og småbarnsong blei tidlegare arrangert i kyrkjesenteret i Lonevåg. Sidan me treng meir plass mellom deltakarane, har begge desse arrangementa blitt flytta til Kyrkjelydshuset i Haus. Mange deltar på babysong denne hausten, så gruppa er full. Dersom nye deltakarar er interesserte, kan dei senda sms til Helga på mobil 48095658. Me set opp venteliste og gir beskjed når det blir ledig plass.

Smittevern

Til alle arrangement for barn, har me påmelding på nettsida: osteroy.kyrkja.no

Påmelding er viktigare enn nokon gong, fordi me til ei kvar tid må vita kven som deltar på arrangementa. Alle som deltar må vera friske, me held avstand og brukar antibac/handvask.

Inspirasjonssamling i kyrkjelydshuset

Vetle Karlsen Eide (foto: Kirken.no)

Kor står vi og kor går vi i diakonien på Osterøy? Desse spørsmåla vil me freista å finna svar på under ei eiga inspirasjonssamling i kyrkjelydshuset i Haus torsdag 26. november kl. 18.00-20.30.

Vetle Karlsen Eide, som er seniorrådgjevar innan diakoni, samfunn og misjon, vert med oss og innleier under temaet «Små steg på vegen til meir diakoni/omsorg for kvarandre i kyrkjelydane». Hjarteleg velkomen! Dette er ei historisk hending!

Av omsyn til koronapandemien be me om at du melder di deltaking (namn og telefon) på epost til aad@online.no eller sms til mobil 95801945 innan 22. november. Gode helsingar frå sokneprest Jørgen Grimelid og diakon/senior Åge Clausen

Soga om Gjerstadkyrkja

Soga om Gjerstadkyrkja kom ut fyrste gongen i 1932. Forfattar var Johan Litleskare som skreiv soga om mange av kyrkjene i Nordhordland. I boka tek Litleskare føre seg kyrkja og kyrkjelivet så langt attende i mellomalderen som det er råd å finna opplysningar. Han fylgjer ulike sider ved kyrkja og kyrkjelyden fram gjennom tidene.

Boka vart sett med gotisk skrift, og det var eit sterkt ynskje om å føra teksten over til moderne skrift. Denne utgåva av soga om Gjerstadkyrkja er sett i moderne skrift. Samstundes er det skrivi eit fyldig tillegg til den teksten Litleskare skreiv. Her vert ulike sider ved kyrkjelivet i nyare tid omtala. Totalt er boka no på 181 sider.

Boka er til sals på kyrkjekontoret i Lonevåg, Rema1000 Lonevåg og i kyrkja.

Pris: 150 kroner. Utgjevar: Gjerstad sokneråd. Utgjevingsår: 1932/1988. Blir også seld i kommisjon hjå Osterøy Sogelag, 5281 Valestrandsfossen. (sjå.osteroy-sogelag.org/gjerstadkyrkja.html)

Gruer seg til iskald vinter

LIVET PÅ VENT: Foreldrene er bekymret for barnas fremtid. Det er ingenting for dem å gjøre i flyktningleiren i Bekaadalen, og de har hele livet på vent.
(Foto: João Sousa)

For å holde på varmen bor småbarnsfamilien i et lite rom i teltet. Det var ikke fremtiden de så for seg da de flyktet fra Syria for åtte år siden.

TEKST: ANETTE TORJUSEN/KIRKENS NØDHJELP

Weedad Ahmad Al-Khalaf sitter utenfor teltet til familien i den lille landsbyen Mekseh i Bekaadalen i Libanon. Rett bak rager fjellene til hjemlandet Syria, en daglig påminnelse om livet som var. Landet hun måtte flykte fra for åtte år siden.

– Livet er veldig vanskelig for oss og vi bekymrer oss mye for barna våre, sier hun.

Tre fødsler i flyktningleiren

Før de flyktet til værutsatte Bekaa, med iskalde vintre med mye snø, bodde hun i Um El Jurayn ikke langt fra Aleppo i Syria. Krigen gjorde det farlig å bo der, så farlig at hun til slutt måtte flykte sammen med ektemannen Mohammed Hassan Ibrahim og svigermoren Serie i 2012. Nå deler de skjebne med 70.000 andre syriske flyktninger i dalen.

Familien på tre har blitt til seks. Tre barn er født i flyktningleiren. Eldstemann Yusef ble født for fem år siden, deretter kom lillebror Aus, som er tre år, og til slutt veslejenten Talia på ett år.

– Alle barna våre har vokst opp her, forteller Mohammed.
– Dagene deres går med til lek, fotball og spill. Bortsett fra det så er det ikke så mye for dem å gjøre her. De har heller ikke skole her, så jeg er redd barna våre må vokse opp som analfabeter.

Vinteren er lang og kald i dalen.

– Kulda og store snømasser skaper problemer for oss. Vi har ikke råd til å dekke til teltet med isolerende beskyttelse, og prisene på brensel øker, så det er vanskelig å fyre, forklarer Mohammed.

Fra Kirkens Nødhjelp har de fått tilgang til rent vann og hygienepakker.

– Det har vært så viktig for oss at vi har hatt tilgang til vann og såpe nå under pandemien. Det bruker vi jo hele tiden, sier Weedad.

Eksplisjonen i Beirut har gjort flere tusen hjemløse og ødelagt mange liv. Behovene er store for rent vann og hygieneartikler, samtidig som mange trenger varme tepper som Kirkens Nødhjelp deler ut. Sammen kan vi gjøre en forskjell. Kirkens Nødhjelp sørger for rent vann og hygienepakker til mennesker på flukt, og hjelper dem som er rammet av eksplosjonen med varm mat og husly. Samtidig jobber vi på spreng for å forhindre spredning av covid-19.

Du kan være med og hjelpe familier i nød og gi dem trygghet til jul – enten ved å vippse et valgfritt beløp til 2426 eller sende GAVE på sms til 2426 (da gir du 250 kroner). Du kan også sette inn et beløp på gavekonto 1594.22.87248.

25 år siden Åsane gamle kirke gjenoppstod:

Norges travleste kirke

Arkivfoto: Magne Fonn Hafskor

Denne høsten er det 25 år siden den mest kjente bygningen i Åsane ble reist igjen på Saurås etter at den ble brent ned til grunnmuren tre år før.

TEKST: TOR VILHELM TYSSELAND

Med sine nærmere 300 seremonier og 20-25.000 besøkende årlig er Åsane gamle kirke muligens den kirken i Norge med flest seremonier. De aller fleste i Åsane og omegn har nok et forhold til denne kirken, som for mange familier har vært stedet hvor milepæler i livet har blitt markert – både i glede og sorg.

Historikerne mener at det sannsynligvis har stått kirke på Saurås like siden 1300-tallet. Den opprinnelige kirken var nok mindre enn dagens, og man mener at den har blitt utvidet flere ganger. I 1795 vigslet den kjente biskop Johan Nordal Brun kirken slik den fremstår i dag, for etter brannen i 1992 ble den gjenreist nesten identisk. Da den ble gjenvigslet i 1995 var det nesten nøyaktig 200 år senere.

Fra bygd til gigantbydel

Utbyggingen i Åsane fra slutten av 1960-årene og frem til starten av 1990-årene gjorde at befolkningen økte fra rundt 6000 til 33.000. Den vakre kirken på Saurås ble da altfor liten. På det meste var det over 400 konfirmanter, og på konfirmasjonsgudstjenestene var det begrensninger på hvor mange som kunne komme fra hver familie. Dette førte til at Åsane menighet i 1982 ble delt i tre. Salhus og Eidsvåg ble utskilt som egne menigheter på henholdsvis 6.700 og 8.500 mennesker, mens den gjenværende delen av Åsane menighet ble på rundt 18.000 mennesker. Salhus hadde allerede en lokal kirke fra 1924 som nå ble deres hovedkirke, mens Eidsvåg fikk helt ny kirke.

Til tross for delingen var Åsane kirke fremdeles alt for liten, og det ble derfor arbeidet i mange år for å få en større kirke i Åsane i tillegg. Under bispevisitasen i 1991 sa biskop Per Lønning på sin slagferdige måte at «Åsane kirke er stor nok den, men da må 100 stykker sitte oppå hverandre på hver plass».

Kirkebrannen

Politikk og byråkrati tar sin tid, og det drøydde med ny kirke til tross for stort engasjement og gode planer fra visjonære mennesker i Åsane. Så skjedde det fatale. Natt til julaften 1992 ble kirken satt fyr på av mennesker inspirert av satanistisk tankegods.

Det var et trist syn som møtte menigheten på julaften dette året. Tårnet var falt, og kirken brent ned til grunnmuren. Norges største menighet stod dermed uten kirkebygg. Det politiske byråkratiet kom da fort i bevegelse, og allerede julen 1993 stod den nye kirken ved Åsane senter klar med 600 sitteplasser etter en fantastisk innsats fra både politikere, håndverkere og folk fra menigheten.

Kirken gjenreises

Kirken på Saurås var heldigvis forsikret, og ble gjenoppbygget ganske raskt etter at den nye kirken var ferdig. Søndag 19. november 1995 ble den «nye» gamlekirken vigslet av daværende biskop Ole Danbolt Hagesæter. Gudstjenesten om formiddagen var helt overfylt, og daværende kirketjener, Åge Myrvold, måtte si stopp til folk i døren.

Heldigvis var det også satt opp kveldsgudstjeneste, og også her var det fullt hus. Julaften samme året var det rekordmange som kom til gudstjeneste, og det stod biler langt ned til hovedveien. Da den nye kirken vår ved Åsane senter hadde fått navnet Åsane kirke måtte kirken på Saurås nå få navnet Åsane gamle kirke.

To travle kirker

Åsane hadde nå fått reist to nye flotte kirker på litt mindre enn tre år. Det var stor begeistring hos mange for dette. Vi hadde nå fått to kirker som var i bruk så å si hele uken. Åsane gamle kirke fikk også ved gjenoppbyggingen et stort utvidet sakristi med prestekontor, kirketjenerkontor, dåps/blomstersakristi, toaletter og lagerrom.

Det ble raskt klart at de to kirkene skulle brukes litt ulikt. Den nye kirken ved Åsane senter var allerede innarbeidet som stedet man samlet seg om hovedgudstjenesten på søndagene, og det var her den daglige aktiviteten foregikk med mange nye kontorer og flotte lokaler til menighetsarbeid. Gleden og begeistringen for dette ble bekreftet ved at deltagelsen på gudstjenestene og i øvrig menighetsarbeid i disse årene økte kraftig.

I kirken på Saurås ble det raskt innført månedlige kveldsgudstjenester på søndager, og ikke minst var dette stedet folk ønsket å bruke til vigslor og gravferder. Ja, man kan spørre seg om dette er blitt den kirken som har flest seremonier i løpet av året.

Populær kirke

Det er vanskelig å svare helt eksakt på dette spørsmålet, men undertegnede kan vanskelig se for seg at det kan være mange om noen kirker i landet vårt som har nærmere 300 seremonier i året.

Det har vært stor etterspørsel etter dåp i Åsane gamle kirke, og de siste årene er det lagt inn ekstra tilbud om det. Det holdes også faste gudstjenester her på langfredag, 17. mai, allehelgensdag (minnegudstjeneste), fjerde søndag i advent, julaften (to gudstjenester) og nyttårsaften (midnattsmesse). I tillegg kommer rundt ti dåpsgudstjenester i året og gudstjenester på våren mens det er konfirmasjonsgudstjenester nede i den store kirken.

Kirken er også en av de mest populære kirkene i Bergen til vigsel, med 25-50 vigslor i året. I toppåret 1997 var det 70 vigslor! Så her ser vi både små skjønne barn bli båret til dåpen og tatt inn i Guds rike og forventningsfulle par som ser

Fakta

Åsane gamle kirke

- Åsane gamle kirke på Saurås i Åsane ble vigslet av biskop Johan Nordahl Brun i 1795. Byggverket er i stein og tre.
- Fra gammelt av var det et kapell her. Første gang «Aasen Capele» nevnes er i en «Jordebog» fra 1598, der det står at kapellet skal betale et pund smør i avgift til domkirken.
- Deretter nevnes kapellet flere ganger på 1600-tallet, blant annet i 1673, da det kalles «Ulffesætters (Ulsets) Capell paa Aasne».
- I 1871 ble Åsane skilt ut som eget annekssogn under Hamre prestegjeld, og i 1956 som eget prestegjeld.
- På 1800-tallet gjennomgikk bygningen flere ombygginger. I 1842 ble tårnet forhøyet og taket med bly «i de fire Kanter», i 1866 ble taket tekket med ruteheller fra Jondal i Hardanger, og i årene 1891-1893 ble kirkeskipet forlenget mot vest og et murt våpenhus føyet til.
- I 1935 ble kirken restaurert av arkitekt Ole Landmark. Et murt sakristi ble da bygget til vinkelrett på korets nordmur.
- Kirken ble påtønt av Varg Vikernes og Jørn Tunsberg, og brant ned natt til julaften 1992.
- Den gamle kirken ble deretter gjenoppbygget som en tro kopi på opprinnelig stein med ny treinnredning, og ble nyinnvigd 19. november 1995 av biskop Ole Danbolt Hagesæther.
- Det står en minnebauta over falne fra Åsane i andre verdenskrig i tilknytning til kirken, og på gravlunden er det reist en minnestein over falne russiske soldater i krigsårene 1941-1945.
- Kilde/mer informasjon: Artikkel av Hans Emil Lidén i bokprosjektet «Norges kirker» (kan leses på norgeskirker.no/wiki/Åsane_gamle_kirke)

gleden og fremtiden i hverandres øyne når de sier ja til hverandre foran Gud og mennesker.

Mange synes også det er fint å holde konserter her. Men fremfor alt er denne kirken stedet hvor mange hedrer sine kjære og følger de til graven. Her har vi funnet trøst, håp og glede sammen ved å hedre våre kjære, sørge sammen og høre evangeliets budskap om håp i ord og toner. I de siste årene har det vært nærmere 200 årlige gravferder her. Den stadig voksende kirkegården vitner om dette. Enda et nytt felt (på østsiden av Dalavegen) vil bli tatt i bruk neste år.

Et godt sted å være

Mange gode samtaler finner sted både i kirken og utenfor når folk møtes. Her går det både i hverdagsprat med glede og skjemt og de dype samtaler – slik livet er for oss alle. Som kirketjener synes jeg det er en velsignelse å få møte både kjente og ukjente mennesker hvor vi kan dele litt av livet sammen.

Åsane gamle kirke er også et sted med godt arbeidsfellesskap. Her er organister, kirketjenere, gravferdskonsulenter, musikere, gravere, blomsterbud, gartnere, vaktmestere, renholdere og elektrikere. Det er ikke få mennesker som møtes til arbeid her oppe.

De aller fleste prester i Bergensområdet er også innom og gjør tjeneste i Åsane gamle kirke, siden familier i Åsane har relasjoner til mange ulike menigheter. Organist og kirketjener er mer faste, men også vi har våre medhjelpere for å få det til å gå rundt.

BESØKTE RUINENE: Daværende sokneprest Magne Utte ble vekket på verst tenkelige måte klokken 03 natt til julaften 1992 – med beskjed om at kirken stod i full fyr. Her besøker han brannruinene på Saurås kort tid etter. (Foto: Jan M. Lillebø)

Åsane DØGNÅPEN
BEGRAVELSESBYRÅ TELEFON
55 18 90 00

OMSORG VED LIVETS SLUTT

WWW.ASANELEGRAVELSE.NO
BLOMSTERBESTILLING 55 19 72 05 | HILDESBLOMSTER.NO
VI LEVERER BLOMSTER FRAKTFRITT TIL
ALLE VÅRE SEREMONIER

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

Arna
GRAVFERDSBYRÅ

Vi kan hjelpe til med
rådgivning og tilrettelegging
ved begravelse og bisettelse.

Døgnvakt 55 24 08 08
www.arna-gravferdsbyraa.no
Lakslia 13 • 5261 Indre Arna

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

130 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?
Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

f Løiten Lys Bergen for mer informasjon.

*Vi holder til på
Åsane Storsenter,
bygg A, 2.etg.*

Løiten Lys
Bergen

www.loiten-lys-bergen.no

HVORFOR BETALE MER FOR
SAMME TJENESTER?

VI HAR FASTPRIS PÅ
SEREMONI, SOM
INKLUDERER ALT
DU TRENGER

BERGEN
GRAVFERDSHJELP

DØGNVAKT 55 98 80 00

BERGENGRAVFERDSHJELP.NO
LUNDHAUGEVEIEN 14, 5221 NESTUN

**Det er ingen
selvfølge at
noen ordner
bursdagsgave**

Tusenvis av barn i Norge opplever at
det knytter seg i magen hver dag.

Vil du hjelpe familier som sliter med
alkohol- og rusproblemer?

Send **VIPPS** til **13130** (valgfritt beløp)
Send **SMS "BK VENN"** til **2210** (kr. 100)

 Blå Kors

VI TRENGER FRIVILLIGE.

Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg?
Årlig besvarer vi omkring 200 000 henvendelser
på telefon og internett, likevel er det en av tre
som ikke får svar.

Les mer og meld din interesse på kirkens-sos.no

 **KIRKENS
SOS**

Å snakke med folk om livet gir mening.

Annonserer?

En annonse i menighetsbladene når alle
husstander i Arna, Osterøy, Åsane, Salhus,
Eidsvåg, Lønborg og Biskopshavn.

**For annonsering -
kontakt Torill Hatlebrekke Husebø på**

995 50 787

Ikoner blir ikke til over natten

– Livet mitt endra seg då eg kom til Aten. Den vakre kunsten eg såg var djupt engasjerande for meg som truande person, sier ikonkunstner Solrunn Nes på klingende hardangermål. I 1987 ble hun, etter fem års overveielse, katolikk. Det har hun aldri angret på.

TEKST OG FOTO: THRUDE DEISZ

MENNESKET BAK IKONENE: Veggene i Solrunns atelier er fulle av ikoner, og på gulvet lener de seg langs bokhyllene.

Solrunn Nes, kunstneren bak utallige ikoner og tre bøker, bor i Neshagen i Kvam kommune. Her møtes jeg med dype livakttige ut, og på en høy kommode residerer en stor, svart katt, ulik alle andre katter. Den er som en krysning mellom ugle og gaupe, og betrakter oss rolig med lysende gule øyne. De firkantede potene har fjærlignende pels. Dette er mitt første møte med en autentisk amerikansk maine coon-katt.

Like innenfor døren henger det mange ikoner, under taket sitter flere hvite ugler som ser uhyre livaktige ut, og på en høy kommode residerer en stor, svart katt, ulik alle andre katter. Den er som en krysning mellom ugle og gaupe, og betrakter oss rolig med lysende gule øyne. De firkantede potene har fjærlignende pels. Dette er mitt første møte med en autentisk amerikansk maine coon-katt.

Solrunns atelier er til å miste pusten av. Veggene er fulle av ikoner, og på gulvet lener de seg langs bokhyllene. På arbeidsbordet ved vestvinduet ut mot fjorden ligger et ikon i tilblivelsesprosessen, og på en pute ved siden av kroer det seg en nydelig pus. Jeg prøver å samle meg om alt det spennende vertinnen forteller; noterer sporadisk og håper jeg skal huske det meste.

I en eplekasse på det store og nesten asketiske kjøkkenet ligger et spraglet kattedyr og drar seg i sin fulle lengde. På en annen

disk sitter enda én. «Addisons hule» er i andre «høgdi». Der holder Solrunns skrivende ektemake til. Han er amerikaner, forfatter og en reflektert samtalepartner og matkunstner. Sannsynligvis liker han dyr også.

Her er møbler og kunst, gammel vakker treskurd, bilder og bøker. Hver ting har sin historie. Ikoner alle steder. Jeg undrer på hvor mange timer som er gått med til å skape alle bildene. Ikoner blir ikke til over natten.

TILBAKE TIL BEGYNNELSEN

Solrunn Nes kommer fra en sterk og ressursrik familie. Foreldrene var kjærlige og aktive kristne. De holdt daglige andakter, med høytlesning fra Bibelen hver kveld og regelmessige besøk i kirken og på bedehuset i Øystese. Der var det et stort bilde som betok Solrunn fullstendig. «Jesus vende seg seg direkte til meg, og spurde om han kunne koma inn i hjarta mitt. Det ville eg sjøvsagt at han skulle» skriver hun i sin nye bok, «Minnebok – Glimt frå oppveksten min på Nes».

Da hun var 12 bestemte hun seg for å lese Bibelen fra perm til perm, hvilket hun gjorde! Oppramsingen av slektene var

kjedelig, men resten syntes hun var spennende. Spesielt fascinerende var Det gamle testamentet – tross all sin voldsomhet og dramatikk.

Ikke desto mindre var hun et vart og følsomt barn, og i «Minneboken» forteller hun nydelig om buføringen når de bragte dyrene til støls om våren: *«Å bringa dyra til støls hadde ein eigen dām over seg. Eg kjende meg eitt med buskapen, stien, skogen og fuglesongen. Skilnadene mellom meg og omgjevnadene vart viska ut. Alt vart eitt».*

På den andre siden er hun tøff til tusen; modig, utholdende – og ikke minst sta. Hun hadde litt å bryne seg på, ville være like god til alt som sine to eldre brødre, og virket nesten litt besatt av trang til halsbrekkende foretak – enten det var å hoppe etter guttene fra store høyder eller råkøre på sykkel eller scooter.

Kloke foreldre ga henne lov til å røre seg. Det var ikke bare bibelhistorien hun fikk inn med morsmelken; hun lærte om plikt, solidaritet, å stå på, selv om det ikke var så kjekt bestandig. Dyr skulle stelles og høyet skulle inn før regnet kom. Naturen venter ikke på noen.

Solrunn forteller med humor og ironisk selvinnsikt om hvor «festlig» det var å måtte herje og hesje på gården – mens de andre unge kunne dra seg og lydelig nøt sommerens badeliv på hennes sandstrand.

TREFFSIKKER RUSS PÅ ROSSVOLL

Hun tok artium på Øystese gymnas, som ifølge et gammelt rykte er høyborgen for de skikkelig glupe. Rossvollrussen

OMVENDT PERSPEKTIV: «I eit ikon av Jesu fødsel kan Jesus-barnet verka merkeleg langt utvikla til å vera ein nyfødd baby, og Maria er gjerne dobbelt så stor som Josef. Dette er eit verkemiddel som understrekar at den avbilda personen tilhøyrer Guds rike – ein dimensjon som er fullkomen og uendeleg» skrev Solrunn Nes i et lite essay om kunsten sin som stod på trykk i Menighetsbladet nr. 1, 2015. (Illustrasjon: Ikonmaleriet «Jesu fødsel» av Solrunn Nes)

Fakta

Solrunn Nes

- Solrunn Nes er utdannet innen psykologi og religionshistorie, og har hovedfag i kunsthistorie fra Universitetet i Bergen (1992).
- Hun har utdannelse som ikonmaler fra Finland (1983, russisk tradisjon) og Hellas (1985, gresk tradisjon).
- Som utøvende kunstner har hun gjort mange utsmykninger, blant annet i Takvam kapell (krusifiks), Døvekirken i Bergen, (prosesjonskors), St. Pauls katolske kirke i Bergen (krusifiks og alterfront), Hamre kyrkje på Osterøy (rekonstruksjon av gotisk antementsale) og Fantoft stavkirke (farger og gull på krusifiks).
- Det greske ordet ikon betyr bilde. Da Gud skapte mennesket, skapte han det i sitt «ikon», forklarer Solrunn Nes.
- Men det vakre ikonet som mennesket er ble formørket i og med syndefallet. Det strålende gullet og de sterke lysende fargene ble dekket av lag på lag med feiltrinn. Bare Guds fullkomne ikon – Kristus – kan restaurere dette tilsmussede bildet.

1979 laget avis, og i «Kvammagampen» fikk hver elev sitt pass påskrevet i humoristiske vendinger. Om Solrunn sto det blant annet at *«ho kan til tider verka heller alvorleg, men når ho fyrst kjem på det, vert ho den galnaste av oss alle. Klassen trur ho har ei framtid som dikter, kunstner, psykolog, filosof eller prest».*

Slik gikk det jo, selv om «presten» fremstår som en varm og vennlig «hverdagspredikant». Hun snakker like naturlig om Jesus som om sin egen slekt. «Litt galen» begriper alle som kjenner henne – eller har lest den siste boken hennes – at hun er. Skjønt «galen»? Jeg vil heller kalle henne en vitebegjærlig, uredde og eventyrlysten «guttejente» som aldri har dradd seg tre ganger rundt grøten før hun hiver seg ut i noe.

Hun har kjærlighet og respekt for det gamle, men er ikke fremmed for nye impulser.

I 1980 flyttet hun til byen. Bergen er hennes by. Her bodde hun hele studietiden, og i alle årene hun etter hovedfaget arbeidet, blant annet som foreleser på Kunsthistorisk institutt. Solrunn forteller at hun først begynte på psykologistudiet. Men fordi hun etter hvert kjente seg nærmere klienten enn psykologen, flyttet hun skyndsomt til Kunsthistorisk institutt, der Gunnar Danbolt ble hennes viktigste lærer.

Det ble mye reising, både ekskursjoner i Universitetet i Bergens regi og på egen hånd. Tyrkia, Egypt, Israel, Georgia, Hellas, Jugoslavia, Kina og USA. Men innimellom måtte hun hjem og få teoretisk påfyll, og sommerferiene ble brukt til å hjelpe hjemme på gården. – Dess lenger vekk du kjem, dess viktigare vert fedrelandet, sier Solrunn.

Da hun opplevde at den åndelige og faglige estetikken hang sammen, «lurte» hun inn religionshistorie som fag. «Og so hadde eg litt gresk å kjempa med ei tid» forteller hun. Religionshistorie var fascinerende, men Solrunn endte altså med hovedfag i kunsthistorie. Avhandlingen hennes, «Det uskapte lyset», ble oversatt til engelsk. Som ansatt kunsthistoriker foreleste hun i en årrekke på

Kunsthistorisk institutt ved Universitetet i Bergen. På 1990-tallet ble det vanlig at studentene skulle evaluere sine lærere med ros og ris; og en studine skrev følgende: «*Hun synes å ha vanskelig for å forstå at middelalderen ikke er verdens sentrum for oss alle*». Solrunn mener er dette er det flotteste kompliment hun noen gang har fått!

Valget for henne sto mellom akademisk eller utøvende arbeide. Hun gikk på Kunstakademiet i Aten i 1985. Her lærte hun «fra bunnen» hvordan man skaper et ikon. Hun fikk egentlig gjort begge deler!

– *Livet mitt* endra seg då eg kom til Aten. Den vakre kunsten eg såg var djupt engasjerande for meg som truande person; eg kjende att alle figurane eg hadde høyrte og lese om i barn- domen, forteller hun.

Solrunn kaller ikonene «eit glimt av det heilage». I 1987 ble hun, etter fem års overveielse, katolikk. Det har hun aldri angret på.

Solrunn vokste opp i en tid der mye skjedde; nytt kom og det gamle skulle ut. Heldigvis hadde folket på Nes sans for gamle ting. De lot seg ikke gripe av iveren etter å erstatte det gamle, men tok vare på hus, innbo og tradisjoner. Dette er noe

mange har glede av i dag. Det forhindret dem heller ikke i å ta i bruk nye funksjonelle hjelpemidler – som kunne gjøre livet enklere på en gård.

Solrunn tenker med respekt på sine forfedre, kulturen og tradisjonene de har ført videre til sine etterkommere. Dette er noe av det hun skriver om i sin «Minnebok», som lanseres i disse dager.

Hun fremstår som kombinasjonen av en drivende «viking- kvinne» – stolt og modig og som en slags middelaldersk Sigrid Undset. Høyreist, med langt hår, iført en vakker, klassisk kofte – men med tilhørende stakk erstattet av praktisk langbrok og boots. Og så er hun altså litt vill og gal, en kristen kunsthistoriker, ekspert på ikoner og litt av en filosof. Hun er nok arvelig belastet.

Faren skrev boken «Ord og uttrykk frå Kvam» (Kvam sogeminnelag.) Moren utga også en bok, som datteren redigerte, og bestemoren på Nes skrev dikt. Ordene, poesien, kunsten, stå-på-viljen. I ånd, hånd og hodet: Alt har Solrunn. Hun har skrevet to bøker om ikonkunst: «Det uskapte lyset» (1992) og «Mysteriets formspråk» (1998), og erindringsboken «Minnebok – Glimt frå oppveksten min på Nes» kom ut i år.

Mariahelg på Alværa misjonssenter

5.-7. mars 2021 arrangerer NMS Mariahelg for damer i alle aldrar. På Mariahelg får vi påfyll for trua vår, samtidig er det kjekt å kome ilag og ha god tid til samtale og gode historier. Det er tid til avslapping, oppleve naturen ved sjøen og ikkje minst nyte god mat.

Tema for helga er «Berekraft». Hanne Schnitler frå Førde vert med som hovudinnleiar for temaet. Ho er tidlegare drivar av butikken Om att. Ho har hatt engasjement for miljø og gjenbruk sidan ho gjekk på vidaregåande. Hanne vil belyse temaet frå fleire vinklar og bevisstgjere oss på bruk/forbruk.

Alværa Misjonssenter i Lavik er eigd og vert driven av Det Norske Misjonsselskap. Leirstaden blei bygd i 1982, og ligg som ei idyllisk perle mellom fjord, skog og fjell. Her er godt tilrettelagt for rullestolbrukarar, sidan alt er på eitt plan.

Spørsmål om helga/program:

Ta kontakt med Mariahelg-komiteen ved Hanne Bildøys (mobil 996 10 528 / epost hanne@bildøys.no).

Meir informasjon om Alværa misjonssenter:

Sjå heimesida alvera.no

Ta den bil og la den vandre

I snart 100 år har bilen vore vår trufaste, nyttige og forureinande følgesven. Bilen har opna horisonten for oss, gjort oss mobile og frie – men den har også lært oss å lukke augene for dei negative konsekvensane for både oss og naturen.

TEKST: HELEN TOPPE

For oss som vaks opp i utkantane av Stor-Bergen vart bilen snart heilt naudsynt. Bussen gjekk berre ein gong i timen, sjeldnare i helgene, og ein bytur vart fort eit heildagsprosjekt. Å bli 18 år var einstydinge med å få lappen. Slik var det berre.

No er det tid for å endre gamle vaner. Utviklinga går framover, nye og betre løysingar er på marknaden, kunnskap om forureining og konsekvensar har auka og vi bur ikkje så spreidd lenger. Vi MÅ ikkje lenger ha eigen bil. Mange klarer seg i dag godt med tilbod gjennom Bildeleringen, og er slik med på å minska miljøavtrykket.

Bideleringen i Bergen starta i 1996, og har i dag nærare 2500 privat- og bedriftskundar i Bergen. Desse disponerar 200 bilar plassert på 80 ulike stader. Tyngden av brukarar er naturleg nok i sentrumsnære strøk.

– Område som Arna og Åsane har tradisjonelt vore lite interessert i tilbodet, fortel flåtesjef Bård Nordvik. Og når etterspurnaden er liten, vert tilbodet diverre

tilsvarande. Men ting er i endring. Nordvik fortel at Arna snart kan få stasjonerte bilar som medlemmane kan nytte. Her er medlemstal og etterspurnad såpass høgt at det kan la seg gjere. I Åsane er det allereie etablert bilar i Prestestien og i Myrdal.

Det skal berre 10-15 medlemmar til før det er mogleg å stasjonere ein bil i eit nytt område. Bildeleringen ønsker å gje tilbodet til nye grupper og oppmodar folk til å etterspørje tenesta.

Brukar du bil kvar dag, løner det seg å eige bil. Men kanskje kan Bildeleringen vere tingen for bil nr. 2? Bilen du ikkje treng kvar dag, men som likevel er god å ha? Nordvik ser for seg at dette er eit behov som Bildeleringen kan dekke i områda utanfor sentrum.

Bideleringen leaser nye bilar. Dei har flest el- og hybridbilar, men også større bilar på bensin/diesel. Som medlem betalar du eit depositum, ein fast halvårspris på 600 kroner, samt timeleige og kilometeravgift.

Menighetsbladet ønsker å være en hjelp i hverdagen til å bry seg om miljøet. Vi har en kamp å kjempe, både for skaperverket og for rettferdighet.

Fakta

Bildelingen

- Bildelingen i Bergen blei etablert i 1996, og organiserar i dag bilhaldet for nærare 2500 privat- og bedriftsmedlemmer i bergensområdet.
- Dei har 200 bilar plassert på over 80 stader i Bergen.
- Ideen bak bildeling er at ei gruppe går saman om å eige eller leige bilar. Bilane blir dermed meir brukt, slik at totalutgiftene til bilhaldet blir lågare.
- I tillegg blir det frigjort areal som er sett av til parkering.
- Bilane som blir kjøpt eller leigd er moderne, med høg standard på sikringsutstyr.
- Bildelingen er organisert som eit samvirke, og er eigd av medlemmane. Den vert driven på eit ikkje-kommersielt grunnlag, og eventuelt overskot går tilbake til drifta.
- Bildelingens øvste organ er andelseigarmøtet. Dette vel styre og vedtek vedtektene som definerar samvirkets formål, samt overordna rettar og plikter for Bildelingen og andelseigarane.
- Styret i samvirket er ansvarlege for utforming av bilbrukskontrakta, som regulerar Bildelingen og andelseigars rettar og plikter ved bruk av bil.
- Meir informasjon: bildelingen.no

Ein som lenge har nytta seg av tilbodet frå Bildelingen, er kantor i Salhus menighet, Magnar Børnes. Han og familien har klart seg utan eigen bil i ni år, og er svært nøgde med ordninga. Dei bur på Landås og har god tilgang på bilar. Vanlegvis sykklar Magnar til jobben i Salhus, men 2-3 gongar i veka leiger familien bil frå Bildelingen til ulike gjeremål.

- Familien er blitt meir bevisste på bilbruken, fortel han.
- Vi har meir kontroll på bilutgiftene og vel oftare vekk bilbruk.

Ein viktig del av tilbodet er at dei kan velge biltype etter behov. Skal dei på ski på fjellet, kan dei booke ei stasjonsvogn med takboks. Skal dei tømme boda for rot og anna, vel dei ein varebil. Vanlegvis held det lenge med ein liten bil.

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina

v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd. kl. 12-14.00
v/Lærerhøyskolen på Breistein,
Olav Bjordalsvei 43

Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk

Kontaktperson: 99 64 24 70 • www.thk.no

I ÅSANE KIRKE

Babysang for de minste

› Mandag og torsdag kl 12.00

Kom og bli med på babysang i det flotte kirkerommet i Åsane kirke! Sammen synger vi velkjente barnesanger og regler. Sangene gjør vi levende ved hjelp av bevegelser og sansestimulering.

Aktiviteter for de større

- › Løvegjeng (4-åringer)
- › Førskolegruppe
- › Formingsaktiviteter
- › Leker og materiell
- › Lekerom og gymrom
- › Snekkerbod

Andre aktiviteter og fellesarrangementer

- › Felles samlingsstund
- › Karneval og julefest
- › Turdager/utflukter
- › Åpne familiedager
- › Internasjonal dag
- › Babymassasjekurs

Se vår hjemmeside www.aasanemenighet.no og

Stjernen Åpen barnehages Facebook-side «Stjernen Åpen barnehage». Her finner du info om hva som skjer i tiden som kommer. Har du spørsmål? Kontakt styrer Kate Bølstad: 55 36 22 62 / 917 24 471.

Hjertelig velkommen!

www.aasanemenighet.no

Eit tips frå Magnar til potensielle nye medlemmar: I feriar og høgtider kan det vere lurt å booke bil i god tid. No sparkar kantor Magnar ballen over til deg: Sjekk heimesida til Bildelingen (bildelingen.no), snakk med naboar og borettslag, diskuter og vurder, og skap ein ny trend i ditt nærområde!

Kjære leser!

Bladet du nå holder i er et resultat av innsatsen fra mange frivillige fingre. Likevel er det en del kostnader med produksjonen av hvert blad.

Stor takk til alle dere som har bidratt økonomisk til bladet, dette er med på å gjøre det mulig å utgi bladet. Vi er frimodige nok til å vedlegge en giro i dette bladet i håp om mulig bidrag til fortsatt utgivelse.

Det er mulig å få skattefradrag på gaver der totalt årsbeløp overstiger kr 500.

På forhånd takk til de som finner anledning!

Vennlig hilsen Bjørn Otto Aarheim,
styreleder for menighetsbladene i Åsane prosti

Kan man skrive om en kriminalroman i et menighetsblad? I våre dager burde det gå greit. Det er lenge siden den typen romaner hovedsakelig handlet om gamle rike arveonkler med mange fattige slektninger på helgebeseøk i herregården, og så dukker ikke onkel opp til frokost, men like etter kommer politiet og ber om alibier.

TEKST: LISE MCKINNON

Dagens krimforfattere har ofte vunnet litterære priser, og mange av dem, norske så vel som utenlandske, tar opp sentrale samfunnsproblemer. Det gjelder også den skotske forfatteren Peter May. Jeg synes Peter May er en fin og engasjerende forfatter, og fantasifull fordi han våger å bruke krimsjangeren til å nå ut med et budskap.

I 2005 skrev han en roman om en pandemi som ingen forlegger ville ha fordi historien var «for usannsynlig». Nå har boken «Lockdown» vært til salgs i bergenske bokhandler i mange uker allerede, og hvis han ikke oppdaterte manuskriptet for trykking, så har han vært uhyggelig fremsynt, for mye av det han beskriver fra Londons improviserte pandemisykehus virker skremmende aktuelt.

Har mistet hukommelsen

I krimmen «Coffin Road» («kisteveien») fra 2016 tar Peter May for seg et emne som er minst like viktig som en pandemi, nemlig agrokjemiens skadelige virkninger på bier og den skremmende makten internasjonale selskaper har til å styre blant annet forskning.

Boken begynner med at jeg-personen blir skyllet opp på en forlatt sandstrand. Når han våkner til bevissthet, vet han ikke hvem han er eller hvor han befinner seg. Han klarer å reise seg, ser en hytte i nærheten og langt borte på motsatt side av den lange stranden ser han glimt i et kikkertglass; noen

betrakter ham. Denne ukjente personen fortsetter å holde ham under oppsikt.

På veien bort mot hytten møter han en dame som hilser ham som mr. Maclean, altså hører han til på stedet, og hytten er opplagt hjemmet hans, for han får en ellevill velkomst av en labrador. Det merkelige er at det ikke finnes noen familiebilder, dokumenter eller noe som kan forklare hans identitet, men etter mye leting finner han en regning fra elektrisitetsverket adressert til Neil Maclean, Luskentyre, Harris (en øy som hører til De ytre Hebridene i Skottland).

Et nabopar, Jon og Sally, kommer innom: «Har du glemt at du har invitert oss inn for en drink, Neil?» Grunnen til at Neil da ikke forteller at han har mistet hukommelsen, er at han opplever en uforklarlig angst om at det har skjedd et eller annet forferdelig. Han klarer seg så noenlunde gjennom samtalen med naboene, og ut fra deres spørsmål finner han ut at han er forfatter og skal skrive en bok om tre fyrvoktere som forsvant sporløst i desember 1900 – og at han jevnlig drar ut til fyret hvor de forsvant.

Mysteriet tiltar

Så snart gjestene har gått hjem, setter hans seg til PC-en for å lete etter manuskriptet. Han finner en fil, men ikke ett eneste ord av noen fortelling. Neil endevender hytten, og på loftet finner han til slutt en dokumentmappe med et stort penge-

FORFATTER MED KILT: Peter May har mottatt flere priser for sine romaner, både i Europa og Amerika. Bildet er fra Strasbourg i 2011, der han, iført skotsk nasjonaldrakt, ble overrakt Prix Cezam Literature Award for boken «The Blackhouse» (første del i Lewis-trilogien). (Foto: Burntfingers)

beløp og en folder med noen dårlige kopier av avisutklipp hvor det står rosende ord om hans hobby som trener for ungdomsgrupper, men ingenting om hans yrke. Han aner ikke om pengene er stjålet eller er et slags honorar.

Det beste er funnet av en fødselsattest, og ved søk på PC-en finner han en adresse i Edinburgh. Etter en snarbart til Edinburgh og mye kjøring i drosje i håp om at noe skal trigge hukommelsen hans, er han så fortvilet at han ringer på døren til det som egentlig skal være hans hjemmeadresse.

Damen som åpner nekter for at hun kjenner ham (hun vekker heller ikke noen minner hos Neil), men når han i ren desperasjon sier: «Jeg er Neil Maclean. Vi er gift med hverandre», blir hun veldig blek og truer med å ringe til politiet. Grunnen forstår han når han på et offentlig kontor får vite at Neil Maclean døde mer enn to år tidligere.

Hvem er morderen?

På en tur opp i fjellene langs den gamle Coffin Road sammen med Sally finner Neil en samling bikuber i en liten sidedal. Han vet tydeligvis hvordan man skal stelle med bier og

kuber, og forklarer det for Sally, men heller ikke nå aner han hvorfor eller hvordan han har denne kunnskapen. Ingen later til å ha visst at han drev med bier.

Det han derimot har fått mange kommentarer om, er hans stadige turer til fyret på øyen Eilean Mòr. Neil håper at han kanskje der ute kan finne noen nyttige opplysninger om seg selv og sine gjøremål, men det eneste han finner ved en ruin av et lite kapell er liket av en mann som nylig er drept. Neil forlater øyen i hast og får enda en ny bekymring: Grunnen til den angsten han føler, er det fordi det er han som er morderen?

En turistgruppe som har besøkt fyret forteller politiet om den drepte. Neils besøk der ute blir også rapportert. Til politiet må Neil fortelle at han har mistet hukommelsen, men vil de tro ham når han på alle andre måter later til å fungere helt normalt?

Når politiet kommer for å gjennomføre hytten Neil bor i, finner de naturligvis pengene. De bryter også opp et låst uthus hvor de finner et topp moderne laboratorium med kostbart utstyr. Neil vet hva tingene er og hva de skal brukes til, men heller ikke her har hukommelsen noe å fortelle.

En frustrert tenåring

Når vi er kommet bortimot halvveis i fortellingen er det en sta, intelligent, men svært opprørsk sytten år gammel jente fra Edinburgh som fører oss til biene. Karen har piercinger, tatoveringer, grønn lugg og fører et språk som absolutt ikke egner seg til å siteres i et menighetsblad, et språk som hovedsakelig går ut over moren.

Moren har latt en ny samboer flytte inn i hjemmet deres allerede før hun har fått offentlig status som enke. Faren forsvant på en seiltur, båten ble funnet drivende med redningsvesten i; noe Karen syntes var merkelig, han som alltid hadde vært så opptatt av sikkerhet når de var i båt. Men han hadde etterlatt seg et brev som tydet på selvmord. Moren nekter å snakke om Karens far, sier bare at hun må slutte å sørge og komme videre med livet sitt; «og dere kranglet jo hele tiden».

Ja, den pappaen som hadde vært så snill, lest høyt, lært henne å svømme og sykle da hun var barn, ble etter hvert mer og mer opptatt av jobben og hadde mindre og mindre tid til henne. Hun lar sine tenåringsfrustrasjoner og følelsen av at han svikter henne gå ut over ham. Nå er hun redd for at hun kan ha skyld i farens død.

Karen må finne noen å snakke om faren med. Det måtte være gudfaren hennes, professor Connor. Han og faren har arbeidet på samme forskningsinstitutt og vært venner helt siden studietiden. Det blir han som forteller Karen om farens forsøk med bier og om hvor viktige biene er.

Farlige plantevernmidler

Det er også Connor som forteller henne om den enorme makten som store multinasjonale selskaper har, og at instituttets hovedsponsor, et sveitsisk agrokjemisk konsern, hadde truet med å trekke midlene tilbake hvis farens og hans assistents sluttresultater ble offentliggjort. Deres forskning viste nemlig at visse sprøytemidler kunne gi bier hjerneskode.

Faren blir oppsagt fra sin stilling, og fordi det er økonomisk umulig for en privatperson å foreta nye uavhengige tester,

blir faren svært deprimert, så der finnes faktisk en grunn for et selvmord. Før de skilles gir Connor Karen et brev fra faren som han egentlig har lovet å gi henne når hun fyller 18 år. I brevet finner Karen en setning som overbeviser henne om at faren fremdeles er i live, og hun bestemmer seg for at hun vil og skal finne ham.

Neste gang hun drar til instituttet for å få noen flere opplysninger fra Connor, får hun beskjed i resepsjonen om at han dessverre samme morgen er omkommet i en trafikkulykke. Heldigvis har Karen en liten trådstump å nøste videre fra: Connor hadde nevnt navnet på farens assistent. Men herfra får eventuelle lesere av Coffin Road bli med Karen og nøste videre selv!

Det som virkelig skremte meg, mer enn selve krimfortellingen, var da jeg gikk inn på nett og leste mer om *neonikotinoide*, disse stoffene som beskrives i boken (de er nå forbudt brukt utendørs i EU og Norge) og som kan være svært farlige for bier – da ble jeg redd, da!

Fakta

Coffin Road

- Fyret på Eilean Mòr, som beskrives i boken, eksisterer og tilhører en øygruppe som kalles Flannan Isles eller The Seven Hunters.
- Mysteriet med de tre fyrvokterne er også en sann historie.
- The Coffin Road går tvers over Harris fra øst til vest. Fordi jordsmonnet på østsiden av øyen er så grunt, måtte kister i eldre tid bæres over for å begraves på kirkegården vestpå.
- Stedet Luskentyre med sine lange strender finnes også (og er så fotogent at det må imponere selv en vestlending).

Den norske utgaven av «Coffin Road» (oversatt av Ragnhild Aasland Sekne) er også tilgjengelig som lydbok.

Åsane Senter • Sletten Senter

Alltid en anledning!

TOPPEBLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

www.eidsvaagauto.no – Følg oss på Facebook

EIDSVÅG AUTO AS

Aut. bilverksted • Karrosseri
Lakkeringsverksted
Eidsvågbakken 21 • 5105 Eidsvåg

Meca CAR SERVICE
GODKJENT VERKSTED

Tlf. 55 25 10 20

JC INTERIØR

Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhusveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40
www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop

Herlige ullklær til hele familien får du på **Janus Kultursenter**, Espeland eller på nett: www.janus.no

Begravelsesbyrået for byen og distriktet

Solstrands Begravelsesbyrå as

www.solstrands.no
post@solstrands.no

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

Medlem av **VIRKE GRAVFERD**

ADVOKATGRUPPEN BERGEN

• Arv/gaver • Familie • Ektepakter • Samliv
• Kontrakter • Kjøp/salg • Trafikk- og transportrett.

15 prosent rabatt til nye klienter fra Arna, Åsane og Osterøy! Hjemmebesøk mulig.

Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen • Telefon: 920 41950
E-post: bernhard.hauge@agbergen.no • www.agbergen.no

Rolf's Matbu og Selskapsservice

EIDSVÅG I ÅSANE • 29 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 901 58 960 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver
Barnerett
Familierett
– sambo/ekteskap
Samlivsbrudd
Kjøp/salg fast eiendom
– bolig/hytte

Littleåsv. 49, 5132 Nyborg.
Inng. C, 3. etg. (Bergen Kontorhotell)

Tlf.: 55 18 86 00/Skype
advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

Thunestvedt

Din lokale elektriker for små og store oppdrag

Osterøy 56 19 39 00 | Arna 55 39 19 00 | inst@thunestvedt.no

thunestvedt.no

REMA 1000

5282 Lonevåg | 56 39 22 30

YX Osterøy Servicesenter
5281 Valestrandsfossen
56 39 41 86
Mob. 902 96 665

Revheim Gravferdshjelp ANS

Står til teneste og ordner alt
det praktiske ved dødsfall.
Kjem gjerne heim for samtale.

Sissel Revheim & Karin Revheim
Tlf: 481 37 815/992 97 112
Epost: revheim@grhjelp.no

Bispevisitas i januar

Biskop Halvor Nordhaug kjem til Osterøy på visitas 12.-14. og 17. januar. Det er 15 år sidan førre gong ein biskop var her på visitas. I 2006 hadde vi besøk av Ole D. Hagesæther.

AV EDVIN BRATLI

Ein bispevisitas er eit institusjonalisert og rettsleg ordna besøk av biskopen i eitt eller fleire sokn for å utøva kyrkjeleg tilsyn. Formålet med bispevisitasen er å støtta, inspirera og rettleia kyrkjelydar og tilsette, og gjera kyrkja sitt nærvær synleg i lokalsamfunnet.

Biskopen skal ved visitasen legge vekt på forkynninga av Guds ord i soknet. Ved dette skal biskopen gje støtte til kyrkjelydane si verksemd og styrke fellesskapet i kyrkjelydane. Saman med sokneråd og tilsette skal biskopen under visitasen gå inn i eit felles arbeid for å prøva kyrkjelydslivet på Guds ord og kyrkja si vedkjenning, og inspirera til frimod og fornying. Kyrkjelyden sitt arbeid skal også vurderast opp mot dei planar som ligg føre frå kyrkjelege organ.

I løpet av visitasen vil det vere nokre opne arrangement/guds-tenester. Vi kan nemne kveldsmesse i Gjerstad kyrkje tysdag 12. januar kl. 19.00 – med mat på museet etterpå. Søndag 17. januar er det gudsteneste i Haus kyrkje kl. 11.00, der vi får høyre biskopens visitasføredrag etter gudstenesta.

Biskop Halvor Nordhaug (foto: Den norske kirken)

Alle årets konfirmantar

Vi gratulerer med den store dagen! Hamre-konfirmantane: Sjå framsida. Alle foto: Rune Solberg

KONFIRMANTAR I BRUVIK:
 Sitjande: Sokneprest Stein
 Hugo Fykse. Frå venstre: Anna
 Marie Lid Hermansen, Andreas
 Vik Svåsand, Selma Skjold
 Olsenog kateket Mia Etokebe
 Krüger.

KONFIRMANTAR I GJERSTAD: 1. rad frå venstre: Mathilde Kollvangsnes, Viktoria Seilen Vevle, sokneprest Stein Hugo Fykse, Hedda Marie Lone Bernes og kateket Mia Etokebe Krüger. 2. rad frå venstre: Emma Skår Halland, Nina Myking, Kristine Myking Søgnesand, Thea Rebbekka Hole Vevle, Nelly Karolina Nowc og Dorthe Bakken. 3. rad frå venstre: Vetle Rosnes Vambeseth, Bjørnar Fjellskålnes, Joar Tysse, Jørgen Hannisdal og Kari Hatland Syverstad. 4. rad frå venstre: Tobias Rongved Fitje, Simen Hatland Bjørsvik, Asle Hammer, Fredrik Lone Kallekleiv, Trym Krakhella Sangolt og Mathias Stamnes Devik.

KONFIRMANTAR I HAUS: 1. rad frå venstre: Andrea Langhelle Rolland, sokneprest Stein Hugo Fykse og Malin Løvteit. 2. rad frå venstre: Esperanza Fossheim Galaz, Runar Høylo Trefall, Eva Tennebekk Vatte, Theodor Solheim Gjenga og Henrik Hole Styve Mjelde. 3. rad frå venstre: Kristian Romslo, Even Sakstad Bruvik, Carsten Christoffer Graue Nygaard, Jonas Sakstad Bruvik og kateket Mia Etokebe Krüger.

KONFIRMANTAR I HOSANGER: 1. rad frå venstre: Alianah Mjelde, vikarprest Inge Sørheim og Maren Nordås Øvsthus. 2. rad frå venstre: Ingeborg Svidal Lone, Ronja Tysse Låstad, Hilja Gjelsvik Rundhovde, Thea Dyrkolbotn Holsen og Linnea Edvardsdal. 3. rad frå venstre: Jonas Skjervén, Mathias Svidal Lone, Leif Rune Tøpstad Herland og Gabriel Fotland. 4. rad frå venstre: Robin Alexander Beckstrøm-Lindroos, Patrik Bjørkheim Kleppe, Johannes Solberg Loftås, Leon Magnus Kallekleiv og Tobias Jæger Haukøy.

DEN NORSKE KYRKJA

Osterøy

Velkommen til gudsteneste!

På grunn av koronapandemien er det sett ei grense i kvar kyrkje for kor mange vi kan sleppe inn på gudstenestene på julaften. For at folk som kjem til kyrkja skal få plass, har vi vald å ha påmelding. Dette skjer i dei fleste kyrkjene over heile landet. Gå inn på osteroy.kyrkja.no. Der vil du finne påmelding til julegudstenestene på framsida. Det blir julegudsteneste i alle kyrkjene. På grunn av krav til smittesporing, ber vi i påmeldinga om at du registrerer namn og telefonnummer. Dette blir sletta etter 14 dagar, ifølgje Covid-19-forskrifta § 13.

6. desember

2.s. i advent. Luk 4, 16-22a

Hosanger kyrkje kl. 11.00. Økomenisk gudsteneste i samarbeid med Sion Bysheim. Dåp. Jørgen Grimelid

Gjerstad kyrkje kl. 17.00. Kveldsgudsteneste ved Jørgen Grimelid. Dåp.

24. desember

Julaften. Luk 2,1-10. Påmelding! Sjå: www.osteroy.kyrkja.no

Bruvik kyrkje kl. 12.00. Julaftangudsteneste.

Ved Stein Hugo Fykse.

Gjerstad kyrkje kl. 14.00. Julaftangudsteneste.

Ved Stein Hugo Fykse.

Hosanger kyrkje kl. 14.00. Julaftangudsteneste.

Ved Jørgen Grimelid.

Hamre kyrkje kl. 16.00. Julaftangudsteneste.

Ved Jørgen Grimelid.

Haus kyrkje kl. 16.00. Julaftangudsteneste.

Ved Stein Hugo Fykse.

25. desember

Juledag. Joh 1,1-14.

Hamre kyrkje kl. 12.00. Høgtidsgudsteneste ved

Stein Hugo Fykse. Dåp.

26. desember

2.juledag. Matt 10,16-22.

Gjerstad kyrkje kl. 11.00. Høgmesse ved

Jørgen Grimelid. Dåp.

31. desember

Nyttårsaftan. Joh 14,27.

Hosanger kyrkje kl. 15.00. Gudsteneste ved

Jørgen Grimelid.

1. januar

1. nyttårsdag. Matt. 1,20b-21.

Gjerstad kyrkje kl. 12.00. Høgtidsgudsteneste ved

Stein Hugo Fykse. Dåp.

2. januar

Ekstra dåpsgudsteneste laurdag.

Gjerstad kyrkje kl. 12.00. Dåpsgudsteneste ved

Jørgen Grimelid.

3. januar

Kristi openberringingstid. Luk 2, 40-52.

Hamre kyrkje kl. 11.00. Høgmesse ved Jørgen Grimelid.

Dåp.

12. januar

Tysdag

Gjerstad kyrkje kl. 19.00. Kveldsgudsteneste i samband med besøk av biskop Halvor Nordhaug. Kveldsmat på muséet ved bygdekvinnelaget.

17. januar

3. s. i openberringstida. Joh 4,4-26.

Haus kyrkje kl. 11.00. Visitasgudsteneste ved biskop Halvor Nordhaug, prost Øystein Skaug, sokneprest Stein Hugo Fykse og Jørgen Grimelid. Dåp. Kyrjekaffi.

24. januar

4. s. i openberringstida. Joh 9, 1-7. 35b-38.

Gjerstad kyrkje kl. 11.00. Høgmesse ved Stein Hugo Fykse. Dåp.

Hosanger kyrkje kl. 11.00. Høgmesse ved Jørgen Grimelid. Dåp.

31. januar

Såmannssøndag. Mark 4,26-34.

Bruvik kyrkje kl. 11.00. Høgmesse ved

Stein Hugo Fykse.

6. februar

Ekstra dåpsgudsteneste laurdag.

Hamre kyrkje kl. 12.00. Dåpsgudsteneste ved

Jørgen Grimelid.

7. februar

Kristi forklåringsdag. Mark 9, 2-13.

Haus kyrkje kl. 11.00. Høgmesse ved Stein Hugo Fykse. Dåp.

Hamre kyrkje kl. 11.00. Høgmesse ved Jørgen Grimelid. Dåp.

14. februar

Fastelavns søndag. Joh 12, 20-33.

Hosanger kyrkje kl. 11.00. Høgmesse ved

Jørgen Grimelid. Dåp.

17. februar

Askeonsdag. Matt 12,38-42.

Hamre kyrkje kl. 19.00. Kveldsgudsteneste ved Jørgen Grimelid.

SLEKTERS GANG

Døypete:

Bruvik

19.09 Andreas Vik Svåsand

19.09 Marcus Vik Svåsand

27.09 Marie Lohne Sveinsson

11.10 Snorre Moe Romslo

Haus

07.11 Ludvik Borge Lone

Gjerstad

20.09 Anna Hole Hopland

18.10 Hedvig Laastad Kveen

18.10 Elida Maria Hartveit Hundhammer

Hosanger

25.10 Sarah Heimark Rolland

Vigde:

24.09 Kari Marie Njåstad og Jostein Spilde Flagtvedt (Gjerstad kyrkje)

07.11 Tonje Borge og Trond Rivenes Lone (Haus kyrkje)

Gravlagte:

Haus

07.10 Kåre Mjelde

Gjerstad

15.09 Jostein Vevle

02.10 Ragnhild Hauge

23.10 Ingunn Flåhammer

27.10 Jostein Jacobsen

Hamre

11.09 Magne Reigstad

20.10 Sunniva Raknes

12.11 Ruth Irene Karlsen

13.11 Fredrik Johannes Klingenberg Fick

Hosanger

30.09 Marit Steinsland Fotland

13.10 Arvid Litland

10.11 Hjørdis Oddny Lillejord

Bli med på bibelkveld!

Vinterens bibelkveldar har Mosebøkene som tema. Velkommen!

Haus kyrkjelydshus kl. 19.00 på fylgjande datoar: 1. desember, 5. januar, 2. februar og 2. mars.

Bunad og stakkastovo as

Ny bunad

Omson

Allt av tilbehør

Ring for avtale 56191800

Hodlebrautsvegen 18, Osterøy næringspark, 5281 Valestrandsfossen
www.bunadogstakkastovo.no